

Equacions Diferencials Ordinàries (edo's)

Jordi Villanueva

Departament de Matemàtiques
Universitat Politècnica de Catalunya

1 d'abril de 2016

(I) Resolució d'edo's 1-dimensionals (Càlcul 1)

- Edo's separables: $y' = f(x) \cdot g(y)$

$$\frac{dy}{dx} = f(x) \cdot g(y) \implies \int \frac{dy}{g(y)} = \int f(x) dx + c \quad \forall c \in \mathbb{R}$$

- Edo's lineals 1-dimensionals: $x' = a(t)x + b(t)$

$$x(t) = \underbrace{e^{\int a(t) dt} \cdot c}_{\text{Solució edo homògena}} + \underbrace{e^{\int a(t) dt} \int b(t) e^{-\int a(t) dt} dt}_{\text{Solució particular edo no homògena (variació de les constants)}}$$

(II) Resolució de sistemes d'edo's lineals de dimensió n a coeficients constants $X' = AX$ a partir dels valors i vectors pròpis de $A \in \mathbb{M}_{n \times n}(\mathbb{R})$ (Àlgebra):

- $\vec{v}$ vep de A de vap $\lambda \implies X(t) = e^{\lambda t} \vec{v}$ solució de $X' = AX$

(III) Resolució d'edo's lineals de segon ordre a coeficients constants $ay'' + by' + cy = 0$ a partir de les arrels de la seva equació característica $am^2 + bm + c = 0$ (Àlgebra).

Definició (definició informal d'equació diferencial)

Una equació diferencial és qualsevol equació on les incògnites són una o més funcions, depenents d'una o més variables (independents), i que apareixen relacionades en l'equació mitjançant les seves derivades (cas funcions d'una variable) o les seves derivades parcials (cas funcions de més d'una variable).

Els casos més importants són:

- ➊ **Tema 2:** *Equacions Diferencials Ordinàries (edo's)*
(funcions incògnita depenents d'una única variable independent)
- ➋ **Tema 3:** *Equacions en Derivades Parcials (edp's)*
(funcions de més d'una variable independent)

1 Càlcul de les primitives d'una funció $f(x)$ donada:

Busquem una funció $y = y(x)$ tal que $y' = f(x)$ (edo 1er ordre)

- x una única variable independent, $' = \frac{d}{dx}$
- $y = y(x)$ una única funció incògnita.

2 L'equació logística:

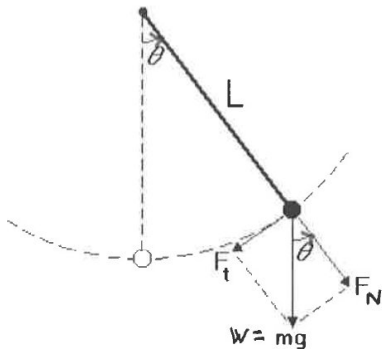
$$x' = r \cdot x \cdot \left(1 - \frac{x}{K}\right) \quad (\text{edo 1er ordre})$$

- t variable independent, $' = \frac{d}{dt}$; $x = x(t)$ funció incògnita.
- $x(t)$ modela l'evolució en el temps d'una població quan els recursos són finits.
- $r > 0$ taxa de creixement "natural"; $K > 0$ depèn dels recursos.
- Si $x(t)$ és la solució amb $x(0) > 0$, llavors:

$$x(t) = \frac{K \cdot x(0)e^{rt}}{K + x(0) \cdot (e^{rt} - 1)}, \quad \lim_{t \rightarrow +\infty} x(t) = K$$

L'equació pèndol matemàtic:

$$\theta'' = -\frac{g}{L} \sin \theta \quad (\text{edo 2on ordre})$$

- L longitud de la barnilla.
- θ àngle barnilla amb la vertical.
- m massa; g gravetat; $w = mg$ pes.
- $F_T = w \sin \theta$ component tangencial del pes.
- $F_N = w \cos \theta$ component normal.
- t variable independent.
- $\theta = \theta(t)$ funció incògnita.

Equació que modela les oscil·lacions d'una barnilla rígida, indeformable i de massa menyspreable, que penjem per una anella d'un dels seus extrems, de forma que pot oscil·lar lliurement i sense fricció en un pla paral·lel a la vertical. De l'altre extrem hi penjem una massa puntual sotmesa a una gravetat constant.

4 Les equacions de Lotka-Volterra:

$$\begin{cases} x' = Ax - Bx \cdot y \\ y' = -Cy + Dx \cdot y \end{cases} \quad (\text{sistema edo's 1er ordre i dimensió 2})$$

- t variable indep., $x = x(t)$ i $y = y(t)$ dues funcions incògnita.
- A, B, C, D constants positives
- Model ecològic depredador-presa on $x(t)$ i $y(t)$ són la densitat de preses i depredadors en l'instant t , respectivament.

5 Equacions diferencials amb retard:

Quan la derivada de la funció incògnita en l'instant t depèn del valor de la funció en un instant anterior. P. ex.:

$$y'(t) = y(t - r) \quad (r \text{ és el retard})$$

Una equació amb retard no és una edo. No les estudiarem.

6 Equacions integro-diferencials:

La derivada de la funció incògnita en un punt depèn d'una integral que involucra tots els valors de la funció en un interval. P. ex.:

$$y'(x) = \int_0^x (1 + y^2(s)) ds$$

No és una edo i no les estudiarem, malgrat en aquest cas concret és equivalent a una edo de 2on ordre: $y'' = 1 + y^2, \quad y'(0) = 0$

7 L'equació de la calor 3D:

$$\frac{\partial u}{\partial t} = k \cdot \left(\frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial z^2} \right)$$

- Equació que modela la difusió de la calor en un sòlid 3D isòtrop.
 - $u = u(x, y, z, t)$ (funció incògnita) dona la calor o temperatura en el punt (x, y, z) en l'instant t (quatre variables independents).
 - És una **equació en derivades parcials (edp) de 2on ordre**.
- Les estudiarem en el darrer tema.

Notacions i resultats bàsics

Definició (Sistemes d'edo's)

Un sistema d'edo's de **1er** ordre i dimensió **n** en **forma estàndar** és:

$$X' = F(t, X)$$

- $t \in \mathbb{R}$ és la variable independent, $' = \frac{d}{dt}$
- $X = X(t) = \begin{pmatrix} x_1(t) \\ \vdots \\ x_n(t) \end{pmatrix} \in \mathbb{R}^n$ vector de funcions incògnita.
- $F : U \subset \mathbb{R} \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ funció vectorial de $n + 1$ variables i n
 $(t, X) \mapsto F(t, X)$

components donada ("la que defineix l'equació") $F = \begin{pmatrix} F_1 \\ \vdots \\ F_n \end{pmatrix}$

Exemple (L'equació de Lotka-Volterra)

$$\left. \begin{aligned} x' &= Ax - Bx \cdot y \\ y' &= -Cy + Dx \cdot y \end{aligned} \right\} \iff X' = F(t, X) = \begin{pmatrix} Ax - Bx \cdot y \\ -Cy + Dx \cdot y \end{pmatrix}$$

on $X = \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix}$.

Definició (Sistemes autònoms)

Direm que el sistema $X' = F(t, X)$ és autònom si. $F(t, x) = F(X)$ (F no depèn de la variable independent). Direm que $F(X)$ és un camp vectorial i $F(t, X)$ un camp vectorial que depèn de t .

Definició (Solució d'un sistema d'edo's)

$X = X(t)$ és una solució de $X' = F(t, X)$ si $X : I \subset \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^n$ és una funció vectorial definida $\forall t \in I$ interval de $\mathbb{R}$, derivable en I , i tal que $X'(t) = F(t, X(t))$, $\forall t \in I$.

Exemple

- 1 $x(t) = e^t$ és una solució de $x' = x$ (i. e., $F(t, x) = x$).
- 2 $(x(t), y(t)) = (\cos t, \sin t)$ és una solució de $\begin{pmatrix} x' \\ y' \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -y \\ x \end{pmatrix}$.
- 3 $(x(t), y(t)) = \left(\frac{C}{D}, \frac{A}{B}\right)$ és una solució (constant) de les equacions de Lotka-Volterra $\begin{pmatrix} x' \\ y' \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} Ax - Bx \cdot y \\ -Cy + Dx \cdot y \end{pmatrix}$

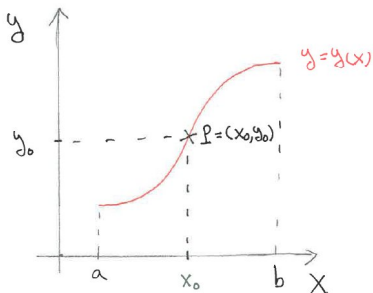
Comentari

- Objectiu estudi edo's: Resoldre-les. Trobar totes les solucions.
- Pega: En general no és possible calcular analíticament les solucions d'una edo donada. Només en exemples molt senzills.
- Què farem: Enunciar un resultat (teòric) que ens garanteixi que les edo's tenen solucions (malgrat no sapiguem calcular-les) i que ens permeti caracteritzar ("etiquetar") aquestes solucions.

Interpretació geomètrica de les solucions de les edo's

- Cas 1: Edo's de 1er ordre 1D**

$$y' = f(x, y) \quad \left(' = \frac{d}{dt} \right)$$

- $y(x)$ una solució de l'edo definida $\forall x \in I = [a, b]$ $y'(x) = f(x, y(x))$
- Pintem la gràfica $y = y(x)$ i triem un punt $P = (x_0, y_0)$ sobre la gràfica ($x_0 \in I$, $y_0 = y(x_0)$)
- Fem el càlcul següent:

$y'(x_0)$
pendent recta
tangent a
 $y = y(x)$ en $x = x_0$

$$= f(x_0, y(x_0)) = f(x_0, y_0) =$$

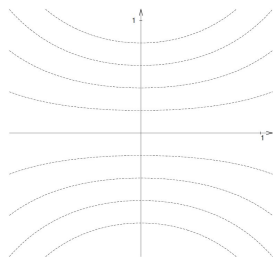
$f(P)$
valor que f
assigna
al punt P

Interpretació geomètrica (Cas 1): Donada una funció $f(x, y)$ que a cada punt del pla (x, y) li assigna una pendent, una solució de l'edo $y' = f(x, y)$ és una corba en el pla (x, y) tal que en cada punt pel que passa té com a pendent el valor que f assigna a aquell punt.

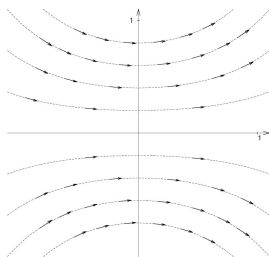
Exemple ($y' = f(x, y) = x \cdot y$)

Edo lineal que té com a solució general $y(x; c) = c e^{x^2/2}$, $\forall c \in \mathbb{R}$.

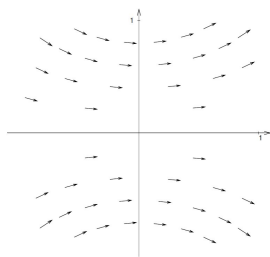
Solucions:

Solucions + pendents:

Pendents:

Podem visualitzar els camps de pendents com llimadures de ferro orientades per un camp magnètic.

• Cas 2: Sistema d'edo's autònom 2D

$$\begin{aligned}x' &= f(x, y) \\ y' &= g(x, y)\end{aligned}$$

- $\vec{F}(x, y) = (f(x, y), g(x, y))$ **camp vectorial** associat al sistema.
- Sigui $(x(t), y(t))$ una solució definida $\forall t \in I = [a, b]$, verificant:

$$x'(t) = f(x(t), y(t)), \quad y'(t) = g(x(t), y(t))$$

- $\sigma : I \subset \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^2$
 $t \mapsto \sigma(t) = (x(t), y(t))$ és la corba en el pla xy , parametritzada per t , que recorre aquesta solució.
- $P = (x_0, y_0) = \sigma(t_0)$ punt sobre aquesta corba, per algun $t_0 \in I$.
- El vector velocitat de la corba en P és $\vec{v} = (f(P), g(P)) = \vec{F}(P)$.

Interpretació geomètrica: Donat el camp vectorial $\vec{F}(x, y)$, que a cada punt del pla li assigna un vector, llavors una solució del sistema

$x' = f(x, y), y' = g(x, y)$ és una corba en el pla xy , parametritzada per t , de forma que en cada punt de la corba el seu vector velocitat (tangent a la corba) és igual al valor de $\vec{F}$ en aquell punt.

Exemple (Oscil·lador harmònic)

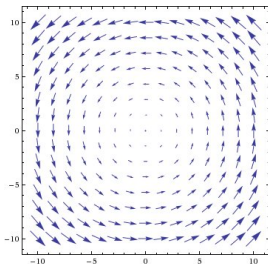
$$x' = f(x, y) = -y, \quad y' = g(x, y) = x$$

Les seves solucions són

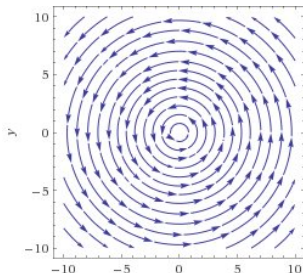
$$x(t) = A \cos t + B \sin t, \quad y(t) = A \sin t - B \cos t, \quad (A, B \in \mathbb{R}),$$

que recorren corbes en el pla que són circumferències de radi $\sqrt{A^2 + B^2}$ que giren entorn de l'origen amb velocitat angular $\omega = 1$.

Camp vectorial $\vec{F}(x, y) = (-y, x)$:

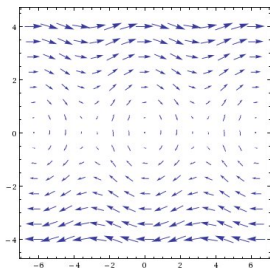
Òrbites solució:

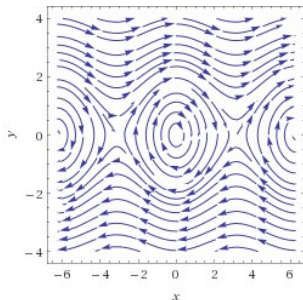
Exemple (Pèndol matemàtic)

$$x' = f(x, y) = y, \quad y' = g(x, y) = -\sin x$$

Camp vectorial $\vec{F}(x, y) = (y, -\sin x)$:

Òrbites solució:

Comentari

Dues òrbites diferents d'un camp autònom no es poden tallar mai. Allà on sembla que es tallin, de fet hi ha un punt d'equilibri separant-les.

Trajectòries vs. Òrbites (cas 2D)

Definició

- A les solucions $(x(t), y(t))$ d'un sistema d'edo's autònom també se les anomena **trajectòries del sistema**.
- Si $(x(t), y(t))$ és una trajectòria del sistema, llavors la seva **òrbita** és el conjunt de punts que recorre aquesta solució.
- Així, una **òrbita** és una corba en el pla que parametritzada respecte de t de forma adequada esdevé solució de l'edo.
- Si només coneixem l'**òrbita**, llavors sabem per quins punts passa la solució, però no **on és** en cada instant concret.
- **Òrbita** $\equiv$ **Equació** en x, y ; **Trajectòria** $\equiv$ **Fórmula** per $x(t), y(t)$.

Exemple ($x' = -y, \quad y' = -x$)

$(x(t), y(t)) = (\cos t, \sin t)$ és una **solució/trajectòria** del sistema.

L'**òrbita** que recorre aquesta solució és la circumferència d'equació $x^2 + y^2 = 1$.

Famílies de solucions

Observació

- Les solucions d'una edo **no són funcions aïllades**. De forma natural formen **famílies** dependents d'un o més paràmetres.
- **Motivació:** La constant d'integració en el càlcul de primitives:

$$y' = f(x) \text{ (edo)} \implies y(x; c) = c + \int_a^x f(s) ds, \quad \forall c \in \mathbb{R} \text{ (solucions)}$$

- Anomenarem **solució general** d'una edo a tota família de solucions que contingui **totes les solucions** de l'equació.
- El nombre de paràmetres necessaris per representar la solució general d'una edo creix amb la dimensió i també amb l'ordre de l'edo.

Exemple

$x(y) = A \cos t + B \sin t, \quad y(t) = A \sin t - B \cos t, \quad \forall A, B \in \mathbb{R}$
és la solució general de $x' = -y, \quad y' = x$.

Edo's d'ordre n

Definició (Edo's d'ordre n en forma normal)

$$x^{(n)} = f(t, x, x', \dots, x^{(n-1)})$$

- $t \in \mathbb{R}$ és la variable independent, $' = \frac{d}{dt}$
- $x = x(t) \in \mathbb{R}$ és (l'única) funció incògnita.
- $f : U \subset \mathbb{R} \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ funció donada de $n+1$ variables i amb valors a $\mathbb{R}$ ("la que defineix l'equació").
 $(t, (x, x', \dots, x^{(n-1)})) \mapsto f(t, x, x', \dots, x^{(n-1)})$

Exemple

- 1 L'equació del pèndol matemàtic: $\theta'' = -\frac{g}{L} \sin \theta$
- 2 L'oscil·lador harmònic de freqüència ω : $x'' = -\omega^2 \cdot x$
- 3 L'equació del paracaigudista: $x'' = -g + \frac{k}{m} \cdot (x')^2$

Definició (Solució d'una edo d'ordre n)

Direm que $x = x(t)$ és una solució de $x^{(n)} = f(t, x, x', \dots, x^{(n-1)})$ sii.
 $x : I \subset \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ és una funció definida $\forall t \in I$ interval de $\mathbb{R}$, n cops derivable en I , i $x^{(n)}(t) = f(t, x(t), x'(t), \dots, x^{(n-1)}(t))$, $\forall t \in I$.

Exemple

- $\theta(t) = 0$ (equilibri inferior) $\theta(t) = \pi$ (equilibri superior)
són dues solucions constants del pèndol $\theta'' = -\frac{g}{L} \sin \theta$.
- $x(t) = h - t\sqrt{\frac{gm}{k}}$ és una solució de l'equació del paracaigudista que correspon a caure amb velocitat constant des d'una altura h .
- $x(t) = A \cos \omega t + B \sin \omega t$, $\forall A, B \in \mathbb{R}$ és la solució general de l'oscil·lador harmònic $x'' = -\omega^2 \cdot x$.

Relació edo's ordre n / Sistemes 1er ordre dimensió n

Tota **edo d'ordre n en forma normal** $x^{(n)} = f(t, x, x', \dots, x^{(n-1)})$ es pot re-escriure com un **sistema de 1er ordre i dimensió n** en forma estàndar $X' = F(t, X)$ equivalent.

(Equivalent vol dir que a partir de les solucions d'un tenim les de l'altre i viceversa.)

Exemple (L'equació del paracaigudista $x'' = -g + \frac{k}{m} \cdot (x')^2$)

Fem $y = x'$ (y és la velocitat). Obtenim el **sistema de 1er ordre**:

$$\begin{cases} x' = y \\ y' = -g + \frac{k}{m} \cdot y^2 \end{cases} \iff \boxed{X' = F(X)} \quad X = \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix}$$

• $x(t)$ solució eq. parac. $\iff X(t) = \begin{pmatrix} x(t) \\ x'(t) \end{pmatrix}$ solució sistema.

• **Cas edo d'ordre n :**

$$x^{(n)} = f(t, x, x', \dots, x^{(n-1)})$$

Introduïm n noves funcions incògnita:

$$x_1 = x, \quad x_2 = x', \quad x_3 = x'', \quad \dots, \quad x_{n-1} = x^{(n-2)}, \quad x_n = x^{(n-1)}$$

El sistema de **1er** ordre i dimensió n equivalent és $X' = F(t, X)$:

$$\begin{aligned} x_1' &= x_2 \\ x_2' &= x_3 \\ &\dots \\ x_{n-1}' &= x_n \\ x_n' &= f(t, x_1, \dots, x_n) \end{aligned}$$

$$X = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_{n-1} \\ x_n \end{pmatrix}, \quad F(t, X) = \begin{pmatrix} x_2 \\ x_3 \\ \dots \\ x_n \\ f(t, X) \end{pmatrix}$$

• $x(t)$ solució edo ordre $n \iff X(t) = \begin{pmatrix} x(t) \\ x'(t) \\ \dots \\ x^{(n-1)}(t) \end{pmatrix}$ solució sistema.

El Problema de Cauchy o Problema de Valors Inicials

- **Objectiu:** Etiquetar les solucions de les edo's de forma que a cada tria de les etiquetes li correspongui **una i només una** solució.

Definició (**PVI** per un sistema d'edo's de 1er ordre i dimensió n)

Donades les **condicions inicials** $(t_0, X_0) \in \mathbb{R} \times \mathbb{R}^n$ un **PVI** consisteix en trobar $X(t)$ solució del sistema que passi pel punt (t_0, X_0) :

$$X' = F(t, X) \quad \& \quad X(t_0) = X_0$$

Exemple (**PVI**: $x' = a \cdot x + b \quad \& \quad x(t_0) = x_0 \quad (a \neq 0)$)

- Solució general de l'edo: $x(t) = e^{a \cdot t} \cdot c - b/a \quad \forall c \in \mathbb{R}$
- Resoldre el **PVI** equival a determinar c en termes condicions inicials:

$$x_0 = x(t_0) = e^{a \cdot t_0} \cdot c - b/a \quad \implies \quad c = (x_0 + b/a) \cdot e^{-a \cdot t_0}$$

- Única solució **PVI**: $x(t) = e^{a \cdot (t-t_0)} \cdot (x_0 + b/a) - b/a$

Exemple

$$\text{PVI: } \left\{ \begin{array}{l} x(0) = x_0 \\ y(0) = y_0 \end{array} \right\} \text{ pel sistema d'edo's: } \left\{ \begin{array}{l} x' = -y \\ y' = x \end{array} \right\}.$$

- Solució general: $x(t) = A \cos t + B \sin t$, $y(t) = A \sin t - B \cos t$
- Determinem A, B via les condicions inicials:

$$x_0 = x(0) = A, \quad y_0 = y(0) = -B$$

- Única solució **PVI**: $x(t) = x_0 \cos t - y_0 \sin t$, $y(t) = x_0 \sin t + y_0 \cos t$

Definició (**PVI** per l'edo d'ordre n $x^{(n)} = f(t, x, x', \dots, x^{(n-1)})$)

Donades les **condicions inicials** $(t_0, (x_0, x'_0, \dots, x_0^{(n-1)})) \in \mathbb{R} \times \mathbb{R}^n$
un **PVI** consisteix en trobar $x(t)$ solució de l'edo verificant:

$$x(t_0) = x_0, \quad x'(t_0) = x'_0, \quad \dots, \quad x^{(n-1)}(t_0) = x_0^{(n-1)}$$

Exemple (**PVI**: $x'' + x = 1$ & $x(\pi/2) = 0$, $x'(\pi/2) = 2$)

- Solució general: $x(t) = 1 + c_1 \cos t + c_2 \sin t \quad \forall c_1, c_2 \in \mathbb{R}$
- Derivem la solució general: $x'(t) = -c_1 \sin t + c_2 \cos t$
- Determinem els valors $c_1 = -2$ i $c_2 = -1$ via les condicions inicials:

$$0 = x(\pi/2) = 1 + c_1 \cdot 0 + c_2 \cdot 1 \quad 2 = x'(\pi/2) = -c_1 \cdot 1 + c_2 \cdot 0$$

- Única solució **PVI**: $x(t) = 1 - 2 \cos t - \sin t$
- Des del punt de vista dinàmic, $x(t)$ és la solució de l'edo que en l'instant $t = \pi/2$ passa pel punt $x_0 = 0$ i té velocitat inicial $x'_0 = 2$.

Observació

Obseveu que en una edo de **2on** ordre no cal donar el valor de $x''(t_0)$, ja que aquest queda determinat per l'edo i les condicions inicials.

Exemple (Càlcul de les derivades de la solució en $t = t_0$)

Segui $x(t)$ la solució del següent **PVI**:

$$x'' = -\sin x \quad \& \quad x(0) = \pi/4, \quad x'(0) = 3$$

No sabem calcular $x(t)$ pero sí les seves derivades en $t_0 = 0$. P. ex.:

$$x''(t) = -\sin(x(t))$$

$$x'''(t) = -\cos(x(t)) \cdot x'(t)$$

$$x^{(iv)}(t) = \sin(x(t)) \cdot (x'(t))^2 - \cos(x(t)) \cdot x''(t)$$

LLavors:

$$x''(0) = -\sin(x(0)) = -\sin(\pi/4) = -\sqrt{2}/2$$

$$x'''(0) = -\cos(x(0)) \cdot x'(0) = -\cos(\pi/4) \cdot 3 = -3\sqrt{2}/2$$

$$x^{(iv)}(0) = \sin(x(0)) \cdot (x'(0))^2 - \cos(x(0)) \cdot x''(0) = (9\sqrt{2} + 1)/2$$

Etcètera...

Teorema d'existència i unicitat de solucions d'edo's

Teorema (Cas sistemes d'edo's de 1er ordre i dimensió n)

- $F : U \subset \mathbb{R} \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ compleix $F \in \mathcal{C}^1(U)$.
 $(t, X) \mapsto F(t, X)$
- $(t_0, X_0) \in U$ condicions inicials donades.

Llavors, el **PVI** $\begin{cases} X' = F(t, X) \\ X(t_0) = X_0 \end{cases}$ admet una única solució local $X(t)$.

Teorema (Cas edo's d'ordre n)

- $f : U \subset \mathbb{R} \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ compleix $f \in \mathcal{C}^1(U)$.
 $(t, (x, x', \dots, x^{(n-1)})) \mapsto f(t, x, x', \dots, x^{(n-1)})$
- $(t_0, (x_0, x'_0, \dots, x_0^{(n-1)})) \in U$ condicions inicials donades.

Llavors, el **PVI**:

$$\begin{cases} x^{(n)} = f(t, x, x', \dots, x^{(n-1)}) \\ x(t_0) = x_0, \quad x'(t_0) = x'_0, \quad \dots, \quad x^{(n-1)}(t_0) = x_0^{(n-1)} \end{cases}$$

admet una única solució local $x(t)$.

Comentari (I)

$x(t)$ solució local vol dir $x(t)$ definida almenys si t és prou proper a t_0 . En general és molt difícil dir quin és l'interval més gran de valors de t pels quals està definida la solució, ja que pot variar solució a solució i en alguns casos pot ser molt petit.

Exemple (**PVI**: $x' = 1 + x^2$ & $x(0) = 0$)

- Solució general de l'edo (separable): $x(t; c) = \tan(t + c) \quad \forall c \in \mathbb{R}$

$$\int \frac{dx}{1+x^2} = \int dt \implies \arctan(x) = t + c$$

- Resolució del **PVI**: $0 = x(0) = \tan(c) \implies c = 0$.
- $x(t) = \tan t$ només està ben definida si $t \in \left(-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right)$ malgrat la funció $f(t, x) = 1 + x^2$ que defineix l'edo ho està $\forall (t, x) \in \mathbb{R} \times \mathbb{R}$.

Comentari (II)

Si $X(t)$ i $\tilde{X}(t)$ són solucions del sistema d'edo's **autònom** $X' = F(X)$ que comencen en el mateix punt X_0 però per valors de t_0 diferents, llavors $X(t)$ i $\tilde{X}(t)$ recorren la mateixa òrbita (“es persegueixen”) mantenint el mateix decalatge en el temps que tenien inicialment:

$$X(t_0) = \tilde{X}(t_1) \implies X(t) = \tilde{X}(t + t_1 - t_0)$$

Conseqüència: Les òrbites corresponents a dues solucions diferents d'un sistema autònom o bé són la mateixa o bé no poden tallar-se mai.

Comentari (III)

Si $X(t)$ i $\tilde{X}(t)$ són solucions d'un sistema **no autònom** $X' = F(t, X)$ que comencen en el mateix punt X_0 però per valors de t_0 diferents, llavors són completament diferents: no segueixen la mateixa òrbita.

Comentari (IV)

Si la funció $F(t, X)$ que defineix l'edo és contínua però no és C^1 , llavors podem perdre l'unicitat de solucions per un PVI donat.

Exemple (PVI: $y' = 3y^{2/3}$ & $y(0) = 0$)

- $y(t; c) = (t + c)^3 \quad \forall c \in \mathbb{R}$ família de solucions de l'edo

$$\int \frac{dy}{y^{2/3}} = 3 \int dt \implies 3y^{1/3} = 3t + c' = 3(t + c)$$

- $y(t) = t^3$ és l'única solució del PVI dins de la família.
- $\tilde{y}(t) = 0$ també és solució del PVI i no forma part de la família.
- Tenim existència però no unicitat de solucions d'aquest PVI.
(En particular $y(x; c) = (t + c)^3$ no és la solució general de l'edo.)
- Raó: $f(y) = 3y^{2/3}$ és $C^0(\mathbb{R})$ però $f'(y) = 2y^{-1/3}$ no està ben definida en $y = 0$ i per tant $f(y)$ no és $C^1(\mathbb{R})$.

Definició

Un sistema d'edo's lineals de dimensió n en forma estàndar és:

$$X' = A(t)X + b(t)$$

- $t \in \mathbb{R}$ és la variable independent, $' = \frac{d}{dt}$
- $X = X(t) = \begin{pmatrix} x_1(t) \\ \vdots \\ x_n(t) \end{pmatrix} \in \mathbb{R}^n$ vector de funcions incògnita
- $A(t) \in \mathbb{M}_{n \times n}(\mathbb{R})$ i $b(t) \in \mathbb{R}^n$ són funcions donades definides $\forall t \in I$ (I interval de $\mathbb{R}$).
- En tot el que segueix suposarem que $A(t)$ i $b(t)$ són almenys funcions contínues en I .

Exemple

$$\left. \begin{aligned} x' &= \cos t \cdot x - \sin t \cdot y + e^t \\ y' &= \sin t \cdot x + \cos t \cdot y + \ln t \end{aligned} \right\} \iff X' = A(t)X + b(t)$$

$$X = \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} \quad A(t) = \begin{pmatrix} \cos t & -\sin t \\ \sin t & \cos t \end{pmatrix} \quad b(t) = \begin{pmatrix} e^t \\ \ln t \end{pmatrix} \quad I = (0, +\infty)$$

Comentari

- 1 Lineal vol dir lineal en X (no implica de cap manera lineal en t).
- 2 Direm que el sistema és homogeni $\iff b(t) \equiv 0$
- 3 Direm que el sistema és a coeficients constants $\iff A(t) \equiv A_0$
(i. e., $A(t)$ matriu constant).
(El fet que el sistema sigui a coeficients constants o no refereix a la matriu $A(t)$ però no a $b(t)$.)

Teorema (Existència i unicitat solucions sistemes edo's lineals)

- $A(\cdot) : I \rightarrow \mathbb{M}_{n \times n}(\mathbb{R})$ $b(\cdot) : I \rightarrow \mathbb{R}^n$ *funcions contínues.*
 $t \mapsto A(t)$ $t \mapsto b(t)$
- $t_0 \in I$ i $X_0 \in \mathbb{R}^n$ *condicions inicials donades.*

Llavors, el **PVI**

$$\begin{aligned} X' &= A(t)X + b(t) \\ X(t_0) &= X_0 \end{aligned}$$

admet una única solució $X(t)$

definida $\forall t \in I$.

Comentari (Teorema existència i unicitat solucions edo's lineals vs. el cas d'un sistema d'edo's $X' = F(t, X)$ no lineal)

- 1 En el cas general (“no lineal”) cal que $F(t, X)$ sigui C^1 per poder aplicar el teorema d'existència i unicitat. En el cas lineal només cal que $A(t)$ i $b(t)$ siguin C^0 .
- 2 En el cas general la solució $X(t)$ donada pel teorema només està definida localment. En el cas lineal la solució $X(t)$ està definida globalment, i. e., per a tots els valors de $t \in I$ pels quals l'equació té sentit.

Estructura solucions sistemes lineals: Cas homogeni

Proposició (Solució general d'un sistema homogeni)

$X' = A(t)X$ sistema d'edo's lineals homogeni i de dimensió n .

La seva solució general és combinació lineal de n solucions linealment independents del sistema.

Definició (Conjunt fonamental solucions)

Anomenarem un conjunt fonamental de solucions de $X' = A(t)X$ a tot conjunt de n solucions linealment independents del sistema.

- Sigui $\{X_1(t), \dots, X_n(t)\}$ un conjunt fonamental de $X' = A(t)X$:

$$\underbrace{X(t)}_{\substack{\text{Solució} \\ \text{general} \\ X' = A(t)X}} = \underbrace{c_1 \cdot X_1(t) + \dots + c_n \cdot X_n(t)}_{\substack{\text{Combinació lineal de } n \\ \text{solucions independents}}} \quad \forall c_1, \dots, c_n \in \mathbb{R}$$

Comentari

- Si $X' = A(t)X$ és un sistema donat, en general no sabem calcular les seves solucions (només en alguns casos concrets).
- Si suposem que hem pogut calcular n solucions, el que sí que podem decidir és si formen un conjunt fonamental o no.

Proposició (Caracterització conjunts fonamentals de solucions)

- Siguin $\{X_1(t), \dots, X_n(t)\}$ n solucions donades de $X' = A(t)X$.
- Sigui $\Phi(t)$ la matriu $n \times n$ que té per columnes $\{X_1(t), \dots, X_n(t)\}$.
- Definició: $W(t) = \det(\Phi(t))$ és el wronkià de $\{X_1(t), \dots, X_n(t)\}$.

$$\{X_1(t), \dots, X_n(t)\} \text{ conjunt fonamental} \iff W(t) \neq 0, \forall t \in I$$

Definició (Matrius fonamentals)

Anomenarem matriu fonamental de $X' = A(t)X$ a tota matriu $n \times n$ tal que les seves columnes formen un conjunt fonamental de solucions.

Comentari ($\Phi(t)$ matriu fonamental de $X' = A(t)X$)

- 1 Les columnes de $\Phi(t)$ són solucions $\iff \boxed{\Phi'(t) = A(t)\Phi(t)}$
- 2 Les columnes de $\Phi(t)$ són sols. indep. $\iff \boxed{\det(\Phi(t)) \neq 0}$
- 3 Les sols. de l'edo són combinació lineal de les columnes de $\Phi(t)$:

$$\underbrace{X(t)}_{\text{Solució general}} = \underbrace{\Phi(t) \cdot \vec{c}}_{\text{Matriu fonamental multiplicada per vector de constants}}, \quad \forall \vec{c} \in \mathbb{R}^n$$

Exemple solució general sistema lineal i homogeni 2D

$$\begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix}' = \begin{pmatrix} 2-t & 2t-2 \\ 1-t & 2t-1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix}$$

- La solució general és combinació lineal de **2 solucions l. i.**

- Anem a veure que $X_1(t) = \begin{pmatrix} 2e^t \\ e^t \end{pmatrix}$, $X_2(t) = \begin{pmatrix} e^{t^2/2} \\ e^{t^2/2} \end{pmatrix}$ formen un conjunt fonamental o, el que és el mateix,

$$\Phi(t) = \begin{pmatrix} 2e^t & e^{t^2/2} \\ e^t & e^{t^2/2} \end{pmatrix}$$

Les columnes de $\Phi(t)$
són $X_1(t)$ i $X_2(t)$

és una matriu fonamental del sistema.

1er. Pas: Les columnes de $\Phi(t)$ són solucions de $X' = A(t)X$:

$$X_1(t) = \begin{pmatrix} 2e^t \\ e^t \end{pmatrix} \text{ solució } \iff X_1'(t) = A(t)X_1(t)$$

$$\iff \begin{pmatrix} 2e^t \\ e^t \end{pmatrix} = \underbrace{\begin{pmatrix} 2-t & 2t-2 \\ 1-t & 2t-1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2e^t \\ e^t \end{pmatrix}}_{\begin{pmatrix} (2-t)2e^t + (2t-2)e^t \\ (1-t)2e^t + (2t-2)e^t \end{pmatrix}} = \begin{pmatrix} 2e^t \\ e^t \end{pmatrix}$$

$$X_2(t) = \begin{pmatrix} e^{t^2/2} \\ e^{t^2/2} \end{pmatrix} \text{ solució } \iff X_2'(t) = A(t)X_2(t)$$

$$\iff \begin{pmatrix} te^{t^2/2} \\ te^{t^2/2} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2-t & 2t-2 \\ 1-t & 2t-1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} e^{t^2/2} \\ e^{t^2/2} \end{pmatrix}$$

- **Observació:** Els càlculs de la pag. anterior són equivalents a:

$$\Phi'(t) = A(t)\Phi(t) \iff \underbrace{\begin{pmatrix} 2e^t & te^{\frac{t^2}{2}} \\ e^t & te^{\frac{t^2}{2}} \end{pmatrix}}_{\substack{\text{derivada} \\ \text{matriu}}} = \underbrace{\begin{pmatrix} 2-t & 2t-2 \\ 1-t & 2t-1 \end{pmatrix}}_{\text{producte de matrius}} \begin{pmatrix} 2e^t & e^{\frac{t^2}{2}} \\ e^t & e^{\frac{t^2}{2}} \end{pmatrix}$$

2on. Pas: Les columnes de $\Phi(t)$ són solucions independents:

$$w(t) = \det(\Phi(t)) = e^{t+t^2/2} \neq 0 \quad \forall t \in \mathbb{R}$$

- La solució general del sistema és combinació lineal de $\{X_1(t), X_2(t)\}$:

$$X(t) = c_1 X_1(t) + c_2 X_2(t) = c_1 \begin{pmatrix} 2e^t \\ e^t \end{pmatrix} + c_2 \begin{pmatrix} e^{t^2/2} \\ e^{t^2/2} \end{pmatrix} = \Phi(t) \begin{pmatrix} c_1 \\ c_2 \end{pmatrix}$$

Càlcul de les solucions de $X' = A(t)X$

- No existeix cap mètode general de resolució si $A(t)$ depèn de t .
- Si $X' = AX$ és un sistema a coeficients constants llavors sí que és possible resoldre'l a partir dels valors i vectors pròpis de A .
- L'únic mètode que donem per obtenir solucions de $X' = A(t)X$ l'enunciem tot seguit. La pega d'aquest mètode és que només funciona sota condicions molt restrictives, però que es compleixen si $A(t)$ és una matriu constant (i també en d'altres casos!).

Proposició

Sigui $A(t)$ una matriu $n \times n$ (que pot dependre de t) i $\lambda(t)$ un valor propi de $A(t)$ que admet un vector propi $\vec{v} \in \mathbb{R}^n$ que no depèn de t . Llavors:

$$X(t) = e^{\int \lambda(t) dt} \cdot \vec{v}$$

és una solució de

$$X' = A(t)X.$$

Demostracio

- Què sabem?

$$X(t) = e^{\int \lambda(t) dt} \cdot \vec{v}$$

$$A(t) \vec{v} = \lambda(t) \cdot \vec{v}$$

Llavors:

$$X'(t) = \frac{d}{dt} \left(\int \lambda(t) dt \right) \cdot e^{\int \lambda(t) dt} \cdot \vec{v} = \lambda(t) \cdot e^{\int \lambda(t) dt} \cdot \vec{v}$$

$$A(t)X(t) = A(t) \cdot e^{\int \lambda(t) dt} \cdot \vec{v} = e^{\int \lambda(t) dt} \cdot A(t) \vec{v} = e^{\int \lambda(t) dt} \cdot \lambda(t) \cdot \vec{v}$$

Per tant

$$X'(t) = A(t)X(t)$$

Resolució sistemes homogenis a coeficients constants

$$X' = AX \quad A \in \mathbb{M}_{n \times n}(\mathbb{R}) \quad (\text{matriu constant})$$

- Resultat bàsic:

$$\vec{v} \text{ vep de vap } \lambda \text{ de } A \implies X(t) = e^{\lambda t} \cdot \vec{v} \text{ solució de } X' = AX$$

- Cas en que A és una matriu diagonalitzable:

Sigui $\{\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_n\}$ una base de vep's de la matriu A de vap's $\{\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n\}$, respectivament. Llavors:

$$X_1(t) = e^{\lambda_1 t} \cdot \vec{v}_1, \quad X_2(t) = e^{\lambda_2 t} \cdot \vec{v}_2, \quad \dots, \quad X_n(t) = e^{\lambda_n t} \cdot \vec{v}_n$$

formen un conjunt fonamental de solucions de $X' = AX$.

Comentari (Cas de vap's complexos de A)

- Si $\lambda = \alpha + i\beta$ és un vap complex de A llavors $\bar{\lambda} = \alpha - i\beta$ (nombre complex conjugat) també és vap de A (els vaps complexos van en parelles i per tant calcularem les solucions associades també en parelles!).
- Si $\vec{v} \in \mathbb{C}^n$ és un vep (complex) de A de vap $\lambda = \alpha + i\beta$ llavors $X(t) = e^{\lambda t} \cdot \vec{v}$ és una solució complexa de $X' = AX$.
- Si volem solucions reals $X' = AX$ hem de considerar tant la part real com la part imaginària de $X(t)$:

$$\begin{aligned}\operatorname{Re}(X(t)) &= e^{\alpha t} \cdot (\cos(\beta t) \cdot \operatorname{Re}(\vec{v}) - \sin(\beta t) \cdot \operatorname{Im}(\vec{v})) \\ \operatorname{Im}(X(t)) &= e^{\alpha t} \cdot (\sin(\beta t) \cdot \operatorname{Re}(\vec{v}) + \cos(\beta t) \cdot \operatorname{Im}(\vec{v}))\end{aligned}$$

són dues solucions reals i independents de $X' = AX$.

Comentari (Cas de vap's complexos de A (continuació))

- Si $\lambda = \alpha + i\beta$ és un vap complex podem escriure:

$$\underbrace{\alpha = \operatorname{Re}(\lambda)}_{\text{part real de } \lambda} \quad \underbrace{\beta = \operatorname{Im}(\lambda)}_{\text{part imaginaria de } \lambda}$$

- Si $\vec{v} \in \mathbb{C}^n$ és un vep (complex) de A de vap $\lambda = \alpha + i\beta$ llavors

$$\vec{v} = \operatorname{Re}(\vec{v}) + i \cdot \operatorname{Im}(\vec{v})$$

- La solució complexa $X(t) = e^{\lambda t} \cdot \vec{v}$ pren la forma:

$$\begin{aligned} X(t) &= e^{(\alpha+i\beta)t} \cdot (\operatorname{Re}(\vec{v}) + i \cdot \operatorname{Im}(\vec{v})) \\ &= e^{\alpha t} \cdot (\cos(\beta t) + i \cdot \sin(\beta t)) \cdot (\operatorname{Re}(\vec{v}) + i \cdot \operatorname{Im}(\vec{v})) \\ &= e^{\alpha t} \cdot (\cos(\beta t) \cdot \operatorname{Re}(\vec{v}) - \sin(\beta t) \cdot \operatorname{Im}(\vec{v})) \\ &\quad + i \cdot e^{\alpha t} \cdot (\sin(\beta t) \cdot \operatorname{Re}(\vec{v}) + \cos(\beta t) \cdot \operatorname{Im}(\vec{v})) \end{aligned}$$

- $\{\operatorname{Re}(X(t)), \operatorname{Im}(X(t))\}$ són dues solucions indep. de $X' = AX$.

- Cas en que A no és una matriu diagonalitzable:
 - Sigui $\lambda \in \mathbb{R}$ un vap doble de A .
 - Si existeixen dos vep's de A de vap λ linealment independents llavors la matriu A diagonalitza i tot és com abans.
 - Malauradament, si A té un vap doble en general no diagonalitza i només podem reduir-la a la seva forma de Jordan que contindrà una capsa 2×2 , de la forma:

$$J = \begin{pmatrix} \lambda & 0 \\ 1 & \lambda \end{pmatrix}$$

on només el primer segon de la base de Jordan associat a la capsa és un vep, però el primer vector no és un vep.

- **Qüestió:** Què fem per calcular dues solucions linealment independents de $X' = AX$ quan A no diagonalitza?

Proposició (Solucions independents matriu no diagonalitzable)

- Sigui $\lambda \in \mathbb{R}$ un *vap doble* de $A \in M_{n \times n}(\mathbb{R})$.
- Suposem $\lambda \in \mathbb{R}$ *no diagonalitzable* i que per tant la seva forma reduïda de Jordan té una capsa 2×2 de la forma $J = \begin{pmatrix} \lambda & 0 \\ 1 & \lambda \end{pmatrix}$.
- Siguin $\{\vec{u}, \vec{v}\}$ els vectors d'una base de Jordan de A associats a aquesta capsa 2×2 , complint:

$$A\vec{u} = \lambda \cdot \vec{u} + \vec{v} \quad A\vec{v} = \lambda \cdot \vec{v}$$

- Llavors dues solucions linealment independents de $X' = AX$ són:

$$X_1(t) = e^{\lambda t}(\vec{u} + t \cdot \vec{v}) \quad X_2(t) = e^{\lambda t}\vec{v}$$

Demostració (Proposició)

- $A\vec{v} = \lambda \cdot \vec{v} \implies X_2(t) = e^{\lambda t} \vec{v}$ és solució de $X' = AX$ (vist!).
- $A\vec{u} = \lambda \cdot \vec{u} + \vec{v} \implies X_1(t) = e^{\lambda t}(\vec{u} + t \cdot \vec{v})$ és solució ?

Per una banda:

$$X_1'(t) = \lambda e^{\lambda t}(\vec{u} + t \cdot \vec{v}) + e^{\lambda t} \vec{v} = e^{\lambda t}(\lambda \vec{u} + \lambda t \cdot \vec{v} + \vec{v})$$

i per l'altre:

$$AX_1(t) = e^{\lambda t}(A\vec{u} + tA\vec{v}) = e^{\lambda t}(\lambda \vec{u} + \vec{v} + t\lambda \cdot \vec{v})$$

Per tant, $X_1'(t) = AX_1(t)$, tal com volíem veure.

Estructura soluns. sistemes lineals: Cas no homogeni

Proposició (Solució general d'un sistema no homogeni)

$X' = A(t)X + b(t)$ sistema edo's lineals no homogeni de dimensió n .

- Sigui $\{X_1(t), \dots, X_n(t)\}$ un conjunt fonamental de solucions del sistema homogeni $X' = A(t)X$.
- Sigui $X_p(t)$ solució (particular) qualsevol sistema no homogeni.

La solució general de $X' = A(t)X + b(t)$ és de la forma:

$$\underbrace{X(t)}_{\text{Solució general}} = \underbrace{X_p(t)}_{\text{Solució particular}} + \underbrace{c_1 \cdot X_1(t) + \dots + c_n \cdot X_n(t)}_{\text{Solució general edo homogènia}}$$

Mètode de variació de les constants

Comentari

- *Si volem resoldre un sistema no homogeni cal resoldre primer el sistema homogeni associat.*
- *Un cop resolt el sistema homogeni associat, llavors podem calcular una solució particular del sistema no homogeni de la forma següent.*

Proposició (Mètode de variació de les constants)

Sigui $\Phi(t)$ una matriu fonamental (coneguda) de $X' = A(t)X$. Llavors:

$$X_p(t) = \Phi(t) \int (\Phi(t))^{-1} \cdot b(t) dt$$

dóna una solució particular de $X' = A(t)X + b(t)$
($\int$ indica una primitiva qualsevol de l'expressió de la dreta.)

Demostració (Variació de les constants)

- $\Phi(t)$ matriu fonamental de $X' = A(t)X$ compleix:

$$\Phi'(t) = A(t)\Phi(t) \quad \& \quad \det(\Phi(t)) \neq 0$$

- Busquem $X_p(t)$ solució particular de la forma $X_p(t) = \Phi(t) \vec{u}(t)$ on $\vec{u}(t)$ és un vector incògnita. Hem d'imposar:

$$X_p'(t) = \Phi'(t)\vec{u}(t) + \Phi(t)\vec{u}'(t) = A(t)\Phi(t)\vec{u}(t) + \Phi(t)\vec{u}'(t)$$

||

$$A(t)X_p(t) + b(t) = A(t)\Phi(t)\vec{u}(t) + b(t)$$

Per tal que les dues expressions requadrades coincideixin cal:

$$\Phi(t)\vec{u}'(t) = b(t) \implies \vec{u}'(t) = \Phi^{-1}(t)b(t) \implies \vec{u}(t) = \int \Phi^{-1}(t)b(t)dt$$

Estabilitat dels sistemes d'edo's lineals a coeficients constants

- Codificació: **E** $\equiv$ Estable; **AE** $\equiv$ Asimptòticament Estable o Atractor; **I** $\equiv$ Inestable; **R** $\equiv$ Repulsor.

Teorema (Estabilitat del sistema $X' = AX \quad A \in \mathbb{M}_{n \times n}(\mathbb{R})$)

- (a) Si **algun** λ de **A** compleix $\operatorname{Re}(\lambda) > 0 \implies$ El sistema és **I**
- (b) Si **tots** els λ de **A** compleixen $\operatorname{Re}(\lambda) < 0 \implies$ **AE**
- (c) Si **tots** els λ de **A** compleixen $\operatorname{Re}(\lambda) > 0 \implies$ **R**
- (d) Suposem que **tots** els λ de **A** compleixen $\operatorname{Re}(\lambda) \leq 0$, però que almenys un d'ells compleix $\operatorname{Re}(\lambda) = 0$. Llavors:
 - (d1) Si **tots** els λ de **A** amb $\operatorname{Re}(\lambda) = 0$ són **semi-simples**, llavors el sistema és **E** però no **AE**.
 - (d2) Si **algun** λ de **A** amb $\operatorname{Re}(\lambda) = 0$ **no és semi-simple**, llavors el sistema és **I**.

Definició (Vap's semi-simples)

Direm que un vap λ de A és **semi-simple** si la multiplicitat de λ com a zero del polinomi característic de A (**multiplicitat algebraica de λ**) coincideix amb el nombre de vep's de vap λ linealment independents de A (**multiplicitat geomètrica de λ**).

Comentari

- Tot vap λ de A que sigui simple automàticament és semi-simple.
- Si λ és un vap doble de A , llavors λ és semi-simple sí i només sí el bloc 2×2 de la forma de Jordan de A associat a λ és diagonal:

$$J = \begin{pmatrix} \lambda & 0 \\ 0 & \lambda \end{pmatrix} \implies \lambda \text{ vap semi-simple}$$

$$J = \begin{pmatrix} \lambda & 0 \\ 1 & \lambda \end{pmatrix} \implies \lambda \text{ vap no semi-simple}$$